

NOTAT

Sagsnr. 2015 - 4001

Svar på spørgsmål fra 117 borgere samt BEU spørgsmål 98-109

Indledningsvist kan jeg oplyse at:

- Det er *kommunerne*, der vurderer den enkelte borgers situation og træffer afgørelse herudfra.
- Hvis man er utilfreds med *sagsbehandlingen*, kan man klage til borgmesteren i den kommune, man bor i.
- Hvis man ikke er enig i den afgørelse, kommunen har truffet, kan man klage over *afgørelsen* til Ankestyrelsen, som er en uafhængig myndighed.

Spørgsmål 98. Hvad mener ministeren om, at en borger bliver fastholdt i sit ressourceforløb, fordi kommunen ikke kan finde et sted borgeren kan arbejdsprøves, hvor der stilles en seng til rådighed til brug for hvile, og hvis stedet ikke bliver fundet inden for ressourceforløbets tidsramme på eksempelvis 2 år, så kan borgeren få forlænget sit ressourceforløb med yderligere år?

Udgangspunktet for et ressourceforløb er, at borgeren har en arbejdsevne med et udviklingspotentiale, som på sigt kan realiseres og udvikles på arbejdsmarkedet. Indsatsen skal derfor tilrettelægges efter, at borgerens arbejdsevne udvikles i løbet af de op til fem år, som ressourceforløbet kan vare. Undervejs vurderes behovet for at justere indsatsen.

Indsatsen til hver enkelt borger bliver tilrettelagt efter en indstilling fra kommunens rehabiliteringsteam. Det betyder, at det er sagsbehandlere fra både det sociale område samt beskæftigelses- og sundhedsområdet, der sammen vurderer den enkelte borger, og herudfra indstiller, hvilke indsatser borgeren skal have under ressourceforløbet. Beskæftigelsesindsatsen skal ikke nødvendigvis komme først. Det beror på en konkret vurdering i hver enkelt sag.

Når ressourceforløbet afsluttes, er der forskellige scenarier for den videre gang:

- Borgerens arbejdsevne kan være udviklet så meget, at pågældende fx kan få et fleksjob eller et ordinært job.
- Borgeren har brug for en mere langvarig indsats og får derfor et nyt ressourceforløb.
- Der kan rejses sag om førtidspension, hvis der er dokumentation for, at borgerens arbejdsevne er væsentligt og varigt nedsat, og at den ikke kan udvikles yderligere.

Spørgsmål 99. Hvornår er det åbenbart formålsløst at forsøge at udvikle på arbejdsevnen?

Loven angiver ikke konkrete sygdomstilfælde, fordi det altid beror på en konkret vurdering.

Som eksempel kan der nævnes borgere, der har en alvorlig hjerneskade efter en trafikulykke. Her kan det være åbenbart formålsløst at forsøge at udvikle arbejdsevnen. Et andet eksempel er borgere med alvorlige lidelser, hvor de medicinske behandlingsmuligheder er udtømte eller udsigtsløse, og hvor prognosen er kort levetid, eller at sygdommen forværres meget hurtigt.

Men uanset sygdomstilfælde kan der først tilkendes førtidspension, når sagen har været forelagt kommunens rehabiliteringsteam.

Det er altid rehabiliteringsteamet, der vurderer borgerens arbejdsevne, og om det giver mening at forsøge at udvikle arbejdsevnen. Hvis rehabiliteringsteamet vurderer, at det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen, indstiller teamet til kommunen, at borgeren skal tilkendes førtidspension. Det er herefter kommunen, der træffer afgørelse i sagen.

100. Hvad betyder meget begrænset arbejdsevne, og hvem beslutter, at der ikke er nogen arbejdsevne at udvikle?

En begrænset arbejdsevne betyder, at man ikke kan arbejde fuld tid, dvs. omkring 37 timer om ugen.

En *meget* begrænset arbejdsevne betyder, at borgeren som udgangspunkt enten skal have fleksjob, ressourceforløb eller førtidspension, alt efter hvor begrænset arbejdsevnen vurderes at være, og om arbejdsevnen vurderes at kunne udvikles.

Det er *kommunen*, der afgør, om arbejdsevnen er varigt nedsat, eller om der er muligheder for at udvikle arbejdsevnen på trods af de helbredsmæssige begrænsninger. Kommunen træffer beslutningen på baggrund af en indstilling fra kommunens rehabiliteringsteam og borgerens rehabiliteringsplan.

Borgerens rehabiliteringsplan er en grundig beskrivelse af borgerens muligheder og barrierer for at arbejde, som udarbejdes af sagsbehandleren i samarbejde med borgeren.

101. Hvad er tidsrammen for, om der kan udvikles en arbejdsevne?

I loven er der ikke angivet en konkret tidsramme for, hvornår det ikke længere giver mening at forsøge at udvikle borgerens arbejdsevne.

Alle borgere skal dog have fulgt op på deres situation:

- Hvis borgeren er i fleksjob, skal kommunen følge op og vurdere, om der er sket en udvikling i borgerens arbejdsevne efter 2,5 år.
- Hvis borgeren er i ressourceforløb, skal der følges løbende op. Et ressourceforløb kan vare op til fem år med mulighed for forlængelse, og der skal holdes seks samtaler årligt mellem borgeren og den koordinerende sagsbe-

handler. Når ressourceforløbet afsluttes, skal borgerens situation, herunder arbejdsevnen, vurderes på ny.

102. Vil ministeren svare på, om det er lovligt, at borgeren skal indtage mere medicin for at klare en arbejdsprøvning?

Inden borgere får tilbud om virksomhedspraktik – eller ”arbejdsprøvning” som nogen fortsat kalder det – foretager sagsbehandleren en vurdering af borgerens situation. Vurderingen skal blandt andet have fokus på, at virksomhedspraktikken er tilpasset borgerens situation, så borgerens helbredstilstand ikke forværres. Det må den selvsagt ikke.

Tilbud om virksomhedspraktik skal altid gives med udgangspunkt i den enkelte borgers forudsætninger, behov og helbredstilstand. Når sagsbehandleren vurderer borgeren situation, sker det med udgangspunkt i sagens samlede oplysninger, herunder de lægelige oplysninger. Sagsbehandleren kan også vælge at indhente yderligere oplysninger fra borgerens praktiserende læge, inden tilbuddet sættes i værk.

Sagsbehandleren skal også tage stilling til indhold, omfang og skånehensyn i virksomhedspraktikken, så indsatsen er tilpasset borgerens situation. Sagsbehandleren kan få sundhedsfaglig rådgivning fra sundhedskoordinatoren, som er tilknyttet kommunens rehabiliteringsteam.

103. Kan og vil ministeren svare på, hvordan en borger bliver selvforsørgende på få timers tilknytning til arbejdsmarkedet om ugen?

Med reformen af fleksjobområdet blev det muligt – også økonomisk for den enkelte borger – at få fleksjob på få timer om ugen.

Fleksjobbere får løn for de timer de arbejder, og får suppleret lønnen med et tilskud fra kommunen. En fleksjobber, der fx arbejder 6 timer om ugen til 120 kr. i timen, vil få i alt 18.438 kr. i indtægt pr. måned. Til sammenligning modtager borgere på førtidspension 15.236 kr., hvis de er gifte/samlevende, og 17.925 kr., hvis de er enlige.

Hensigten med et fleksjob på få arbejdstimer, er, at borgeren med tiden kan udvikle sin arbejdsevne og øge sin indtægt.

104. Vil ministeren svare på, hvordan borgeren får social kontakt til sine kollegaer med få timers tilknytning til arbejdsmarkedet om ugen?

Statistikken viser desværre, at jo længere tid man er væk fra arbejdsmarkedet, jo sværere er det at komme tilbage. Derfor kan det gøre en forskel for den enkelte at være tilknyttet en arbejdsplads i kun få timer om ugen.

Borgere, der i få timer om ugen tilknyttes en arbejdsplads, bliver en del af arbejdsfællesskabet, og kan indgå i det sociale miljø, der opstår, når opgaver skal løses i fællesskab med andre. Selvom det kun er få timer, vil der være kolleger, der forventer, at borgeren møder og løser de aftalte opgaver, og det kan være et afgørende skridt på vejen tilbage mod et liv med arbejde.

105. Vil ministeren svare på, hvad tidsgrænsen er, når der i loven står, at borgeren skal afklares til arbejdsmarkedet hurtigst muligt?

Se svaret på spørgsmål 101.

Spørgsmål 106. Vil ministeren svare på, om det virkelig kan passe, at sagsbehandlere og lignende kan ignorere lægelige advarsler som kraftigt understreger, at det vil forværre borgerens helbred, hvis vedkommende bliver sendt i yderlige arbejdsprøvninger?

Se svaret på spørgsmål 102.

Der er ikke fastsat et bestemt antal timer eller minutter for, hvor meget borgeren skal kunne arbejde for at blive visiteret til fleksjob. I dag er det sådan, at borgere med en meget begrænset arbejdsevne kan komme i fleksjob, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne kan udvikles inden for en rimelig periode. En af intentionerne med reformen af førtidspension og fleksjob er netop, at borgere med meget begrænset arbejdsevne, skal have mulighed for at blive en del af arbejdsmarkedet, hvis de har et udviklingspotentiale.

Hvis arbejdsevnen er meget begrænset, og der ikke er mulighed for, at arbejdsevnen kan udvikles, skal borgeren have førtidspension.

Se også svaret på næste spørgsmål.

Spørgsmål 107. Vil ministeren oplyse, om der i lovgivningen er en begrænsning for, hvor få minutters arbejdsevne der skal være for at visitere borgeren til fleksjob eller sende borgeren i arbejdsprøvning?

Der er ikke fastsat et bestemt antal timer eller minutter for, hvor meget borgeren skal kunne arbejde for at blive visiteret til fleksjob. I dag er det sådan, at borgere med en meget begrænset arbejdsevne kan komme i fleksjob, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne kan udvikles inden for en rimelig periode. En af intentionerne med reformen af førtidspension og fleksjob er netop, at borgere med meget begrænset arbejdsevne, skal have mulighed for at blive en del af arbejdsmarkedet, hvis de har et udviklingspotentiale.

Hvis arbejdsevnen er meget begrænset, og der ikke er mulighed for, at arbejdsevnen kan udvikles, skal borgeren have førtidspension.

Se også svaret på næste spørgsmål.

Vil ministeren svare på, om det er rigtigt, at når man visiteres til fleksjob, så er det fordi, der kan udvikles på arbejdsevnen over en overskuelig tid – herunder om ministeren vil definere, hvad der forstås ved overskuelig tid?

Det er ikke en generel betingelse for at få tilkendt fleksjob, at arbejdsevnen skal kunne udvikles. Det gælder kun, hvis arbejdsevnen er meget begrænset, og i det tilfælde skal arbejdsevnen kunne udvikles inden for en rimelig periode.

Hvis en person fx får tilkendt et fleksjob på 15 timer om ugen, forventes der ikke nødvendigvis udvikling i arbejdsevnen.

I alle tilfælde gælder de almindelige betingelser for fleksjob, herunder at arbejdsevnen skal være varigt og væsentligt nedsat.

Spørgsmål 109. Vil ministeren svare på, om det er lovligt, når en borger konstant bliver udsat for sagsbehandlerskift og ydermere står helt uden en koordinerende sagsbehandler i flere måneder?

Det er et lovkrav, at borgerne skal have en koordinerende sagsbehandler, når de tilknyttes kommunens rehabiliteringsteam, og når de er i et ressourceforløb.

Loven fastsætter ikke en tidsramme for, hvornår borgeren skal have den koordinerende sagsbehandler. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering anbefaler imidlertid kommunerne, at borgeren hurtigt skal have en koordinerende sagsbehandler.

Det er den enkelte kommune, der tilrettelægger arbejdet omkring rehabiliteringsteam og ressourceforløb, og vi regulerer derfor heller ikke fx sagsbehandlerskift centralt fra – det kunne skabe unødige rigide arbejdsforhold i den enkelte kommune.